

COMPENSAREA ȘI ADAPTAREA RESPIRAȚIEI ȘI CIRCULAȚIEI DUPĂ EXTIRPĂRILE PULMONARE PARȚIALE

C. Cărpinișan, S. Dumitrescu
(Chirurgia, VI. nr. 6, 1957).

În acest studiu autorii constată că cea mai acută problemă a chirurgiei pulmonare actuale este aceea de a găsi mijloacele de examinare corespunzătoare pentru stabilirea echilibrului preoperator al organismului, în vederea suportării exercezilor. Tot o problemă importantă este și studierea acelor condiții care ocrotesc mai bine funcțiunea părții de plămân rămasă.

Autorii enumeră modificările funcționale survenite după segmentectomiile și lobectomiile, tratând într-un capitol separat modificările ce survin după pneumectomia, cu deosebită insistență asupra acelor de natură histologică, morfologică, de respirație și de circulație.

Bazându-se pe totalitatea datelor și observațiilor obținute ei ajung la concluzia că după orice exereză în organism se desfășoară toate procesele de completare și compensare. Aceste procese urmăresc mai cu seamă echilibrarea respirației și

a circulației. Mecanismul procesului de acomodare este complex, el se compune din procese fiziologice coordonate prin intermediul reflexelor.

Autorii constată că și cea mai extinsă exereză este justificată din punct de vedere funcțional. Dacă luăm în considerare capacitatea de adaptare a organismului trebuie să privim aceste procese drept raționale.

În cazul segmentectomiilor și lobectomiilor adaptarea organismului este precoce și completă, dar după pneumectomie ea este tardivă și incompletă (6—8 luni). Dacă examenele funcționale efectuate înainte de operație, arată că organismul dispune de o capacitate corespunzătoare de compensare și de acomodare, atunci trebuie să ținem seama de această capacitate. În aceste cazuri exerzele pot fi indicate cu toată certitudinea.

PAPAI ZOLTAN